

עין משפט
גר מצוה

שו א ב מ"י פ"ד מ"ה
 שבת הלכה ג ו"י פ"ג
 לז"ח פ"ה ע"ש פ"ה א"ח פ"ה
 שבת ע"ף ג:
 שו ג מ"י פ"ד מ"ה כ:
 ו"ד פ"ה הלכה ט"א:
 ו"ד ה מ"י פ"ד מ"ה שבת
 הלכה ד ו"ד פ"ה מ"ה
 ט"ז פ"ה לז"ח פ"ה הלכה ג:

מוסף רש"י

[illegible]

דְּבִירוֹ תַּנְאֵל

[illegible]

הכוחל זה בתזקתי וכיון שאין
בשהיה כוחל לכרמלית מקום

צמ:

אָלס אַם בן עשו לֹה מַחֲזִיג נָבוֹ
אָלס צִבְאָר מִיִּם חִיִּים אִלּו בּוֹר
פֶּסֶן (עִרְוִין דָּף כג:) אָלס בּוֹר הַיִּחִיד
עֲמוּק י וְרוֹחַב אֲרָעָה דְּהִי רַחֵם אָלֶּי
הַמִּירּוֹד כֵּל בְּיָמֵינוּ שְׂפִיר צִפְסִין.
הַיִּצ פּוֹרֶת: **אָל** דִּי־פֶסֶן בֵּין דַּמְקוֹס
פֶּסֶן קֵא אֲהִי־א. וְאִם מִתְאֵמֵר
מִתְאֵי קִמְצִיעֵי לִי חִפְּשׁוֹת מִתְמַחֵה
פֶּסֶן (דָּף י). הַמִּזְוִי־מַחְתֵּם פֶּלְטִיט
דָּךְ פֶּסֶן חֵיב אֶחָד הַמִּזְוִי־שׁ אֶחָד
הַזּוֹרֵק חֵיב וְאִמְרִין לַעֲלִי (דָּף כג.)
הַמִּזְוִי־מַחֲזִיג מִתְמַחֵה מִשְׁמֵרָה חֵיב
מִפֶּסֶן הַבּוֹר פֶּסֶן קִמְצִיעֵי לִי כְּגוֹן
שׁוֹרֵק לַמְעַלָּה מִי כִגַּד אִי־רֵה־ר
יִידֵה הַכֵּן צֶאֱלֶסְכּוֹן וְנִחֵה עַל הַעֲמוּד
יִידֵיהֶו אִינוּ מַכּוּחַ הַרְשָׁאָן אָלֶּה
כִּחַז כְּתוּב הִיא אֶחָד הַפֶּסֶן דְּבִין עֲקִירָה רִאשׁוֹנָה
אֲחִישׁ יִם הַפֶּסֶן דְּבִין עֲקִירָה רִאשׁוֹנָה
לְהַנְהִיג אָלֶּה אִם זָרֵק מִמֶּנּוּ כִגַּד
הַעֲמוּד שֶׁלֹּה הַלֵּכֶה צֶאֱלֶסְכּוֹן כֻּלָּ אָלֶּה
הַלֵּכֶה מַכּוּחַ דְּבִין הַעֲמוּד וְדֵלִי חֵיב
לְדוּקָא פֶּסֶן מַנְעִיעֵי לִי כִדְפִי אֶחָד
מִזְוִי־וּמַכְנִים פֶּסֶן לִי דְחִיִּיב וְהֵא
מִיִּימֵי רִאשִׁים מַנְעִיעֵי הַטֶּנֶן עִי־חֵיב
הַעֲמוּד מִשּׁוּם דַּמְשַׁמֵּעֵי לִי דְמִיִּי־ר כֻּלָּ
יִינוּ מִן בּוֹרֵק בֵּין מַנְעִיעֵי דְרִמְתִּי
בְּרִישָׁא הַזּוֹרֵק פֶּסֶן הַמִּזְוִי־שׁ חֵיב
הַשְׁמָעָה אִלּו דְּמִי לַמִּזְוִי־מַחְתֵּם פֶּלְטִיט
דָּךְ פֶּסֶן דִּהֲטֵם מַכּוּחַ בִּלְרֵה־ר:
וְהִיא אֲחִישׁ אֲחִישׁ אֲחִישׁ אֲחִישׁ

אומר ר"י דמשמע דמוקף
לכרמלים דכיון דמוקף לכרמלים
אין כיכ סברה שישנה רה"י מטעם
לנאחרים עושה מחילה אבל מוקפת
רה"י ועשו רה"י פשיטא לנאחרים
ומהני ומשום חורי רה"י לעולם
לחיוביה כמו רמיה נחריאל לנעיל
לנא עינא משמשינא לנני רה"י כולי
האי ע"ה כחול: **לאחרים** עושה
הערה ב"נ חולי דנור לא שן
למומר הכי לייחב הממשמש מרה"י
על גבה כיון שאין החוליה עלמו
עניה י: **ואמאי** פירא קא מטעם
משמע אמור. פירא קוטורס
משמע ליה דמירי אפילו ד' אמות
למזלמזלות שצדי הדבילה ממעט
דמ' אמות וקשה לר"י דבענין זה אין
נראה שיתחייב כיון שאיגורו בפנים
כמו מולא חני קופה רה"י דלמי
יתייב עד שיצאנה כולה לחוץ דלמי
אסא ורק אלס רומא וכל דבר ארוך
כל שהוא יתחייב כיון שראש אחד יא
הוא ר"י אמות ואם בורק ד' אמות
הוא גמירי לא שיתחייב כדכ"ג א"כ
הכי פשיט מינה ועוד דאמאי משמע
ליה טפי כנאי דורק ארבע אמות
לכחול דהוי מזלמזלות משאר ארבע
אמות השנויות בכל הש"ס וגרלה
לר"י דמירי הכא שורק חוץ לארבע
אמות כמו בכל מקום והכי פריך והא

קלא ממעט מד' אמות שמקום הדביל
הם זרק מחט או קוץ ד' אמות ונה עם
בפתחילת הוריקה עד קודם הנחה היה
בהדי הדדי קאלו ומשי המס לא מצנע
דיים היכי חשוב לשויה מחתיו רה"י
מחמם דוקא על גביו אכל מחמם

הזורק פרק אחד עשר שבת

הרבים כדחנן צפרק עושין
ששין לו מחילה כו' ודווקא
חזות מיכן דהוי כרמלית לא

אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוה ^א מפחים ואין שותין הימנה בשבת אא"כ הכנים לה ראשו ורובו ובור וחוליתה מצטרפין לעשר^ב בעא מיניה רב מרדכי ^ב מרבא עמוד ברה"ר גבוה ^א ורחב ד' ^א הורק ונח על גביו מהו מי אמרין הרי עקירה באיסור הרי הנחה באיסור או דילמא כיון דממקום פטור קאתיא לא א"ל מתניתין היא אתא שייליה לרב יוסף א"ל מתניתין היא אתא שייליה לאביי א"ל מתני' היא אמר להו ^א יכולכו ברוקא הדדרי תפיתו א"ל ואת לא תסברא ותתנן הנוטל מהן ^ב ונותן על גבן חייב א"ל דילמא מתני' כמחט מחט נמי א"א דלא מדליא פורתא דאית ליה מורשא א"נ דרמאי בהריצה אמר רב מישא בעי רבי יוחנן כותל ברה"ר גבוה ^א ואינו רחב ארבע ומוקף לכרמלית ועשאו רה"י הורק ונח על גביו מהו מי אמרין כיון דאינו רחב ד' מקום פטור הוא או דילמא כיון דעשאו רה"י כמאן דמלי דמיא אמר עולא ^א ק"ל וחומר לאחרים עושה מחיצה לעצמו לא ^ב כש איתמר נמי א"ר חייא בר אשי אמר רב וכן א"ר יצחק א"ר יוחנן כותל ברה"ר גבוה ^א ואינו רחב ארבע ומוקף לכרמלית ועשאו רה"י הורק ונח על גביו חייב לאחרים עושה מחיצה לעצמו לא ^ב כ"ש בעי רבי יוחנן בור חשעה ועקר ממנו חוליא והשלימה לעשרה מהו עקירת חפץ ועשיית מחיצה בהדי הדדי קאתו ומחייב או לא מחייב ^א ואם תימצא לומר ^ב כיון דלא הוי מחיצה עשרה מעיקרא לא מחייב בור ^א ונתן לתוכה חוליא ומיעטה מהו הנחת חפץ וסילוק מחיצה בהדי הדדי קאתו ^א מחייב או לא ^ב מחייב תיפשוט ליה מדידיה דתנן ^א ההורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה מפחים כוורק כאויר למטה מעשרה כוורק בארץ והוורק בארץ ארבע אמות חייב ^א והיונן בה וותא לא נח ואמר רבי יוחנן ברביה שמינה שנינו ואמאי הא קא ממעט מארבע אמות התם לא מבטל ליה הכא מבטל ליה בעי רבא זרק דף ונח על גבי יתירוה מהו מאי קמביעאי ליה הנחת חפץ ועשיית מחיצה בהדי הדדי קאתו היינו דרבי יוחנן כי קמביעאי ליה לרבא כגון דזרק דף וחפץ על גביו מאי כיון דבהדי הדדי קאתו ובהנחת חפץ ועשיית מחיצה דמי או דילמא כיון דלא אפשר דלא מידלא פורתא והדר נייה כעשיית מחיצה והנחת חפץ דמי תיקו ^א אמר רבא ^א פשיטא לי מים על גבי מים היינו הנחתן אגוז על גבי מים

ובטלה מתורת רבות הרבים שבעל לבית ואיר הוא כחול
 ידילה או נחמק בחיוב היה פעור דברי מקום הדנילה ומתע
 והר"ר עליו והנחה ומיעוט רח"ר בנדי הדדי קא אמו וסכא
 וסכא לא ממעל דה"ר: ודק דף ב' הנחת חפץ ועשייה
 מטרסקל ועמוד דבר"ר גבוס" ורוב ד' ונחמק בנדיק ד'
 לא ואומר ר' כגון שיש שמי מחמול של ימדות ופולש

מכאן נמליא שאר דיט דמי. ופשטען
מאן דנת ברה"י דמי, שאם זה הכולל

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד מִרְיָם, (ב) וְנָדָה מִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל פֶּרֶשׁ יָדָיו, (ג) כִּי יֵלֶךְ (ד) וְלִקְחָתָהּ וְשִׁנְיָהּ, (ה) וְלִפְעֵל (ו) וְשִׁנְיָהּ, (ז) לִפְעֵל הִיא, (ח) וְעִירֻכִּיזִין אֵט, לִפְעֵל יֵאָדָה.

הגהות הב"ח

(ב) גם' הניטל מהן והנחתן
על גבן:

גליון הש"ס

גם' בעא מינה רב מרדכי
בר וורק וזו על גביו ע'
סוכה ד עינ מדיס פחות
מנ': שם ואח"כ ביק הלא
הוי מחצית ע' לעיל ת עיל
מדיס רחוקה ששה
רש"י היה מוקם למחצית
ובי אלא בית מאדום עין
לעיל ת עיל ולעיל:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]